

Συνάντηση Διαλογισμού Πανσελήνου στον Σκορπιό – Νοέμβριος 2025 – Λονδίνο

Είμαι πολεμιστής και από τη μάχη προβάλλω θριαμβευτής

Derek Fraser

Καλώς ήρθατε στη συνάντηση διαλογισμού μας απόψε, κατά την οποία εορτάζουμε το φεστιβάλ του Σκορπιού. Κάθε μήνα, επί πολλά χρόνια, συνεχίζουν να συναντιούνται άτομα και ομάδες, σε φυσική παρουσία όσο και διαδικτυακά, εργαζόμενοι συνειδητά με την επιστήμη της ενέργειας. Το έργο αυτό έχει έναν ρυθμικό παλμό, ανοδικό και καθοδικό, καθώς εργαζόμαστε στα μεσοδιαστήματα ή διαλείμματα – το ανώτερο διάλειμμα, κατά την περίοδο της πανσελήνου και το κατώτερο διάλειμμα, κατά την περίοδο της νέας σελήνης. Η ίδια η σελήνη δεν έχει καμία επίδραση στο έργο, αλλά είναι ενδεικτική μιας ελεύθερης και ανεμπόδιστης ευθυγράμμισης μεταξύ του πλανήτη μας και του ήλιου, της πηγής όλης της ζωής στη Γη. Πραγματική πρόοδος στο διαλογιστικό έργο επιτυγχάνεται με την παρατήρηση του κυκλικού νόμου, ενώ η αύξηση της σελήνης σε πλήρη φωτεινότητα μετά την εξασθένισή της συμβολίζει τον Νόμο των Κύκλων.

Έτσι, διαβάζουμε στην *Πραγματεία επί της Λευκής Μαγείας*, ότι «Ο ρυθμός, η άμπωτις και η πλημμυρίδα και ο μετρήσιμος κτύπος της παλλόμενης ζωής είναι πάντα ο νόμος του σύμπαντος και καθώς μαθαίνουμε να ανταποκρινόμαστε στον κραδασμό των υψηλών Τόπων πρέπει να έχουμε κατά νου τη ρυθμική αυτή περιοδικότητα. Ο ίδιος νόμος διέπει ένα ανθρώπινο ον, έναν πλανήτη, ένα ηλιακό σύστημα – όλα τα κέντρα ή εστιακά σημεία ενέργειας σε κάποια μεγαλύτερη Ζωή».¹

Αυτή η πλημμυρίδα και άμπωτη μπορεί να παρατηρηθεί στις διαδικασίες του θανάτου και της ενσάρκωσης, στην ψυχή που λειτουργεί μέσα από μορφές που έρχονται και φεύγουν, στις εποχές του έτους στο βόρειο και νότιο ημισφαίριο, στις παλίρροιες των ωκεανών και, σύμφωνα με το αποκρυφιστικό αληθινό αξίωμα «όπως πάνω, έτσι και κάτω», στο ηλιακό σύστημα και πέραν αυτού. Μια απέραντη δέσμη ενεργειών δρα σε ολόκληρο τον κόσμο μας και, ανάλογα με τον εξοπλισμό λήψης, είναι η ανταπόκριση. Έτσι, ο στόχος αυτών των ομαδικών διαλογισμών είναι να ευθυγραμμιστούμε με τα ανώτερα κέντρα ζωής του πλανήτη, διοχετεύοντας στις ανθρώπινες διάνοιες πνευματικές ενέργειες, έτσι ώστε να δημιουργηθεί μια εγγύτερη προσέγγιση μεταξύ του ανθρώπινου βασιλείου και του Βασιλείου των Ψυχών.

Αυτό συνοψίζεται περίφημα σε έναν αρχαίο αφορισμό που παρατίθεται στη *Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμ. II* και ο οποίος προηγείται της περιγραφής του διαλογισμού της πανσελήνου.

“Εκείνος που αντικρίζει το φως και στέκεται μέσα στην ακτινοβολία του, τυφλώνεται για τα ζητήματα του κόσμου των ανθρώπων· περνά στο φωτισμένο δρόμο προς το μεγάλο Κέντρο της Απορρόφησης. Όμως εκείνος που νιώθει την παρόρμηση να διαβεί αυτό το δρόμο, αλλά αγαπά τον αδελφό του στη σκοτεινή ατραπό, στρέφεται πάνω στο στυλοβάτη του φωτός και γυρνά στην άλλη κατεύθυνση.

“Αντικρίζει το σκοτάδι και τότε τα επτά σημεία φωτός μέσα του διαβιβάζουν το φως που κυλά προς τα έξω και να! το πρόσωπο εκείνων πάνω στο σκοτεινό δρόμο δέχεται αυτό το φως. Γι’ αυτούς ο δρόμος δεν είναι τόσο σκοτεινός. Πίσω από τους μαχητές – ανάμεσα στο φως και το σκοτάδι – αστραποβολεί το φως της Ιεραρχίας.”²

Οι Βασικοί Τόνοι για τον Σκορπιό είναι εξίσου σημαντικοί σήμερα, όπως τότε που η Αλίκη Μπέιλη συνεργαζόταν με τον Θιβετανό Διδάσκαλο για να δημοσιευτούν τα είκοσι τέσσερα βιβλία εσωτερικής φιλοσοφίας και, επιπλέον, το βιβλίο της *Οι Άθλοι του Ηρακλή*, μια ανατύπωση άρθρων που παρουσιάστηκαν στο περιοδικό *The Beacon* πριν από πολλά χρόνια. Κι ενώ η εστίαση της προσοχής μας βρίσκεται στον Βασικό Τόνο της ψυχής, ο αντίθετός της, βασικός τόνος της υλικής μορφής, μοιάζει να έχει ιδιαίτερη βαρύτητα σε αυτή την περίοδο παγκόσμιας έντασης και κρίσης: Οι βασικοί τόνοι είναι:

Η Ψυχή “Είμαι πολεμιστής και από τη μάχη προβάλλω θριαμβευτής”.

Η μορφή: “Και ο Λόγος είπε, ας ανθίσει η Μάγια και η απάτη ας κυβερνά”·

Ο Σκορπιός είναι ένα από τα μεγάλα ζώδια της μαθητείας, με τις δοκιμασίες, τις αναμετρήσεις και τις κρίσεις του, οπότε μπορούμε σε αυτό το σημείο να εκφέρουμε όλοι μαζί τη βεβαίωση του μαθητή:

Είμαι ένα σημείο φωτός μέσα σ’ ένα μεγαλύτερο Φως.

Είμαι ένα νήμα στοργικής ενέργειας μέσα στο ρεύμα της θείας Αγάπης.

Είμαι ένα σημείο θυσιαστικού Πυρός, εστιασμένο στην πύρινη Θέληση του Θεού.

Και έτσι στέκω.

Είμαι ένας δρόμος στον οποίο οι άνθρωποι μπορούν να πετύχουν.

Είμαι μια πηγή δύναμης που τους επιτρέπει να στέκουν.

Είμαι μια δέσμη φωτός που λάμπει στο δρόμο τους.

Και έτσι στέκω.

Και στέκοντας έτσι, γυρίζω

Και βαδίζω με τον τρόπο αυτό τους δρόμους των ανθρώπων

Και γνωρίζω τους δρόμους του Θεού.

Και έτσι στέκω.

Η πρόκληση μπροστά στον μαθητή που βαδίζει την ατραπό της επιστροφής είναι να επιτρέψει στο φως να εισέλθει και να διαπεράσει όλα όσα το εμποδίζουν – όλη την πλάνη, τη γοητεία και τη μάγια, που εξαπατούν και «παραπλανούν με ψευδείς εμφανίσεις ή δηλώσεις». Οι εξετάσεις και οι δοκιμασίες πάντοτε μας συνοδεύουν και έχουν διαμορφώσει τους προηγούμενους πολιτισμούς – τη γέννηση, την άνοδο και την πτώση τους, η οποία είναι αναπόφευκτη σύμφωνα με τον κυκλικό νόμο, καθώς τα εσωτερικά πυρά φλέγονται έντονα και στη συνέχεια σβήνουν, αφήνοντας την εξωτερική μορφή να απορριφθεί σαν παλιό ένδυμα, ακατάλληλο πλέον για τον σκοπό, τον σκοπό της ψυχής. Στον 21ο αιώνα, η ανάπτυξη του νου και της διανοήσης καθιστά τις δοκιμές και δοκιμασίες του μαθητή πιο απαιτητικές από ό,τι στο παρελθόν, λόγω της προόδου της ανθρώπινης συνείδησης, οπότε αναμενόμενο είναι η εμπειρία της μύησης να έχει ενταθεί όπως είναι φυσικό. Ο νους και ο νοημοσύνη έχουν αναπτυχθεί ραγδαία, αλλά ας μην ξεχνάμε ότι και η καρδιά της ανθρωπότητας έχει επίσης αναπτυχθεί ταχύτατα, όπως αποδεικνύεται από τα εκατομμύρια των ατόμων και των ομάδων που εργάζονται δραστήρια για τη δικαιοσύνη, την ενότητα, την ειρήνη και την πλανητική διακυβέρνηση.

Οι δοκιμές και οι δοκιμασίες που λαμβάνουν χώρα στην ατραπό της μαθητείας –για τον ατομικό μαθητή και την ανθρωπότητα συλλογικά– περιγράφονται στους *Άθλους του Ηρακλή* και στο ζώδιο του Σκορπιού. Εκεί, οι δοκιμασίες διαδραματίζονται στο σάπιο τέλμα της Λέρνας, όπου βρίσκεται μια τερατώδης ύδρα – ένας όρος που χρησιμοποιείται μεταφορικά για «οποιαδήποτε

πολλαπλότητα κακών» [Τζόνσον]. Λέγεται, ότι τα κεφάλια του μυθικού τέρατος ξαναφύτρωναν εις διπλούν όταν τα έκοβαν. <https://www.etymonline.com/search?q=hydra> ³ Όταν επιτίθεται κανείς σε αυτήν την τερατώδη ύδρα στο δικό της επίπεδο, εκείνη γίνεται πιο δυνατή αντί να αποδυναμώνεται. Συμβολικά, η εννεακέφαλη ύδρα λουφάζει στις σκοτεινές γωνιές της ανθρώπινης συνείδησης και αντιπροσωπεύει τον Ένοικο του Κατωφλίου τόσο για το άτομο όσο και για τον παγκόσμιο μαθητή, την ανθρωπότητα. «Όλα όσα είναι ο άνθρωπος, εκτός από τον ανώτερο πνευματικό εαυτό...» συνιστούν τον Ένοικο, του οποίου αντίθετος πόλος είναι ο Άγγελος της Παρουσίας – «η Ψυχή της οποίας η φύση είναι αγάπη, φως και περιεκτική κατανόηση.

Ο Ηρακλής επιτέθηκε στο τέρας χωρίς αποτέλεσμα, μέχρι που θυμήθηκε ότι ο δάσκαλός του είχε πει ότι «σηκωνόμαστε γονατίζοντας». Αφήνοντας κατά μέρος το πιστό του ρόπαλο, ο Ηρακλής άρπαξε την Ύδρα και την ύψωσε στον καθαρό αέρα και το φως. Το τέρας έχασε τότε τη δύναμή του όταν το άγγιξαν οι ακτίνες του ήλιου και ο άνεμος. Έτσι, όταν αντιμετωπίζουμε προβλήματα, όπως συμβαίνει, το φως του μικροσκοπικού ήλιου – της ψυχής – πρέπει να τα φωτίζει αποκαλύπτοντας τις υποκείμενες αιτίες και όχι μόνο τα αποτελέσματα. Καθώς στέκουμε στο φως, η εστίαση μεταφέρεται από τον κατώτερο νου -με την πρόσβασή του στη γνώση, τα γεγονότα και τις πληροφορίες- στον ανώτερο νου, το σημείο απ' όπου ο μαθητής μπορεί να προσεγγίσει το φως της ενόρασης και τον κόσμο των ιδεών που διαμένουν στο νέφος των επιστητών πραγμάτων, το οποίο περιγράφεται ως «... αιωρούμενο, βαρύ σε οιωνούς και γνώση, πάνω από έναν κόσμο που σήμερα βρίσκεται σε διαδικασία αναδιοργάνωσης και αναγέννησης». ⁴

Ο νέος όμιλος εξυπηρετητών του κόσμου είναι σήμερα πλήρως απορροφημένος σε αυτή τη διαδικασία εκ μέρους του παγκόσμιου μαθητή, της ανθρωπότητας και προτού συνεχίσουμε, ίσως θα ήταν χρήσιμο να απομυθοποιήσουμε τη λέξη «μαθητής», καθότι χρησιμοποιείται εκτενώς στις πνευματικές διδασκαλίες που δόθηκαν από τον Θιβετανό μέσω της Αλίκης Μπέιλι. Στο έργο *Πραγματεία επί της Λευκής Μαγείας, ο μαθητής είναι:*

... κάποιος που ζητά να μάθει ένα νέο ρυθμό, να μπει σ' ένα νέο πεδίο εμπειρίας και να ακολουθήσει τα βήματα της προχωρημένης εκείνης ανθρωπότητας που διάνυσε πριν απ' αυτόν την ατραπό που οδηγεί από το σκοτάδι στο φως, από το απατηλό στο πραγματικό. Γεύθηκε τις χαρές της ζωής στον κόσμο της πλάνης έμαθε πόσο ανίκανες είναι να τον ικανοποιήσουν και να τον κρατήσουν. Βρίσκεται πλέον σε μια μεταβατική κατάσταση ανάμεσα στη νέα και στην παλιά κατάσταση ύπαρξης. Δονείται ανάμεσα στην κατάσταση της ψυχικής επίγνωσης και της μορφικής επίγνωσης. "Βλέπει διπλά".⁵

Αυτό είναι ένα ξεκάθαρο παράδειγμα της δυαδικότητας που βιώνεται στη μαθητεία. Υπάρχει ακόμη μια φράση, «σηκωνόμαστε γονατίζοντας», που μπορεί να συσχετιστεί με την πνευματική ταπεινότητα, η οποία αποτελεί μια αίσθηση αναλογίας σχετικά με τη θέση μας στον κόσμο και όταν είναι παρούσα, τα πράγματα γίνονται αντιληπτά από μια ανώτερη προοπτική, υπό ένα διαφορετικό πρίσμα. Η ταπεινότητα δεν συνιστά πραότητα, ούτε μια στάση προσποιητής ευγένειας και υποκριτικής ταπεινοφροσύνης με ύπουλες προθέσεις, όπως στην περίπτωση του Uriah Hear –χαρακτήρα που επινόησε ο Τσαρλς Ντίκενς στο κλασικό του μυθιστόρημα *Ντέιβιντ Κόπερφιλντ*. Αφορά πολύ περισσότερο έναν προσανατολισμό προς τον σκοπό της ψυχής.

Όσον αφορά τον σκοπό της ψυχής, διαβάζουμε στην *Εσωτερική Αστρολογία* ότι υπάρχουν τρεις στόχοι στον Σκορπιό:

1. Να αναπροσανατολιστεί στη ζωή της ψυχής και αργότερα,
2. να βεβαιώσει την ετοιμότητα για μύηση.

3. Να καταδείξει ευαισθησία στο Σχέδιο και έτσι να καταστεί ο προσηλωμένος μαθητής στον Τοξότη. 6

Μας λέγεται ότι οι τρεις δοκιμασίες στο Σκορπιό αφορούν επίσης τις τρεις όψεις του ανθρώπινου όντος καθώς συγχωνεύονται και σμίγουν στο φυσικό πεδίο. Πρώτο, υπάρχει η δοκιμασία της όρεξης. Αυτή η όρεξη είναι οι φυσικές προτιμήσεις και τάσεις που είναι έμφυτες στη ζωώδη φύση και αυτές είναι κυρίως τρεις: Σεξ, φυσική άνεση, και χρήμα ως συμπυκνωμένη ενέργεια. Δεύτερο, είναι οι δοκιμασίες που συνδέονται με την επιθυμία και το αστρικό πεδίο. Αυτές είναι πιο λεπτοφυείς σε φύση, προκαλώντας αυτόματα αποτελέσματα στο φυσικό πεδίο· δεν είναι έμφυτες στη ζωώδη φύση, αλλά επιβάλλονται από την επιθυμητική φύση και είναι πάλι τρεις σε αριθμό: Φόβος, μίσος και φιλοδοξία ή επιθυμία για δύναμη. Τρίτο, υπάρχουν οι δοκιμασίες του κατώτερου κριτικού νου, οι οποίες είναι: Υπερηφάνεια, χωριστικότητα και σκληρότητα. Να θυμάστε ότι το χειρότερο είδος σκληρότητας δεν είναι η σκληρότητα με φυσική φύση, αλλά εκείνη που είναι περισσότερο νοητική σε χαρακτήρα. 7

Η πνευματική ταπεινότητα είναι το πολικό αντίθετο της υπερηφάνειας, η οποία μπορεί να αποτελέσει μια ισχυρότατη γοητεία. Η έπαρση ορθώνει ένα φράγμα στην εισροή φωτός από την ψυχή και μπορεί να οδηγήσει σε διανοητική ικανοποίηση όσον αφορά τα επιτεύγματα, παρεμποδίζοντας τη δημιουργική σκέψη και την υπηρεσία. Η φανατική εθνική υπερηφάνεια είναι ιδιαίτερα επιζήμια, καθώς οδηγεί σε διαχωρισμό και διχασμό στην παγκόσμια κοινότητα. Ωστόσο, όταν υπάρχει προσανατολισμός προς τη ζωή της ψυχής, η εισροή φωτός μέσω του νου και του εγκεφάλου αποκαλύπτει ενορατικά την αλήθεια και την πραγματικότητα. Αυτό εξηγείται στο βιβλίο *Γοητεία, Ένα Παγκόσμιο Πρόβλημα*, όπου διαβάζουμε ότι η ενόραση είναι:

... μια περιεκτική σύλληψη της αρχής της παγκοσμιότητας και όταν λειτουργεί, υπάρχει τουλάχιστον στιγμιαία μια πλήρης απώλεια της αίσθησης της χωριστικότητας. Στο ανώτατο σημείο της είναι γνωστή σαν εκείνη η Παγκόσμια Αγάπη που δεν σχετίζεται με το αίσθημα ή τη στοργική αντίδραση, αλλά έχει κατεξοχήν τη φύση μιας ταύτισης με όλα τα όντα. Τότε γίνεται γνωστή η αληθινή συμπόνια· τότε είναι ανέφικτη η επίκριση· τότε μόνο το θείο σπέρμα φαίνεται να λανθάνει σε όλες τις μορφές. Η ενόραση είναι φως καθαυτό και όταν λειτουργεί, ο κόσμος φαίνεται σαν φως και τα φωτεινά σώματα όλων των μορφών γίνονται βαθμιαία φανερά. Κομίζει μαζί της την ικανότητα επαφής με το φωτεινό κέντρο όλων των μορφών και έτσι εδραιώνεται πάλι μια ουσιώδης σχέση και η αίσθηση της ανωτερότητας και της χωριστικότητας υποχωρεί στο περιθώριο. 8

Οι εξετάσεις, οι δοκιμασίες και τα σημεία κρίσης στον Σκορπιό στόχο έχουν να προκαλέσουν μια μεταστροφή στη ζωή της ανθρωπότητας και όπως σημειώνεται στη *Βεβαίωση του Μαθητή* που χρησιμοποιήσαμε νωρίτερα, ο μαθητής γίνεται μια ακτίνα φωτός που λάμπει πάνω στον δρόμο – τον φωτισμένο δρόμο – που είναι ο Δρόμος του Μαθητή. Ρίχνοντας φως και φέρνοντας ενορατική αντίληψη κάτω στο σκοτάδι, αποκαλύπτεται αυτό που ήταν κρυμμένο· και όταν οι κατώτερες όψεις του ανθρώπινου χαρακτήρα εκτίθενται στο φως, το αποτέλεσμα είναι μια κρίση του ενός ή του άλλου είδους. Ωστόσο, από την οπτική της ψυχής, αυτό αποτελεί μια θετική εξέλιξη, επειδή τα προβλήματα πρέπει να γίνουν ορατά προτού μπορέσουν να αντιμετωπιστούν.

Η κρίση λέγεται ότι είναι σύνηθες φαινόμενο για την ανθρωπότητα, όπως γνωρίζουμε εξ ίδιας πείρας· και όπως διαβάζουμε στις διδασκαλίες της Άγκνι Γιόγκα, μας παροτρύνουν να «χαιρόμαστε για τα

εμπόδια», επειδή θεωρούνται δοκιμασίες, καταλύτες για πνευματική εξέλιξη και ευκαιρίες για την ανάπτυξη εσωτερικής δύναμης και μιας «πύρινης» συνείδησης. ⁹ Οι κρίσεις, όταν είναι αποτέλεσμα ψυχικής πρόθεσης, έχουν υπέρτατη σημασία και σε σχέση με τις πολλές κρίσεις που αντιμετωπίζουμε, αξίζει να σημειωθεί ότι «*Η διαμάχη δημιουργεί σημεία κρίσης, έπειτα ένα σημείο έντασης και τελικά ένα σημείο ανάδυσης*». ¹⁰ Οι αληθινές κρίσεις της ψυχής επιφέρουν τη συμπόνια και την κατανόηση για τον πόνο, ενώ η βίωση της οδύνης φέρνει την ενσυναίσθηση με όλους όσους υποφέρουν. Οι κρίσεις αντλούν από την αγάπη της καρδιάς και απελευθερώνουν το φως της σοφίας.

Αξίζει να σημειωθεί, ότι στο βιβλίο *Οι Ακτίνες και οι Μυήσεις* υπάρχει ένα εμπνευστικό κεφάλαιο σχετικά με την κρίση και το νέο όμιλο εξυπηρετητών του κόσμου:

Σε αυτή την περίοδο κρίσης, μπορούμε να αναθαρρήσουμε από τις απαιτήσεις της ανθρωπότητας προς το νέο όμιλο εξυπηρετητών του κόσμου, οι οποίοι βρίσκονται στην πρώτη γραμμή της μάχης μεταξύ των δυνάμεων του φωτός και του σκότους (όπως σημειώνεται στο βιβλίο «Οι Ακτίνες και οι Μυήσεις»). Η ανθρωπότητα, ο πολεμιστής, θα βγει θριαμβευτής από τη μάχη, καθώς ο Νέος Όμιλος Εξυπηρετητών του Κόσμου συνειδητοποιεί την αποστολή του και αναγνωρίζει τις απαιτήσεις της ανθρωπότητας προς αυτόν. Οι απαιτήσεις είναι:

- 1. Να δέχεται και να διαβιβάζει φώτιση από το βασίλειο των ψυχών.*
- 2. Να δέχεται έμπνευση από την Ιεραρχία και, επομένως, να προχωρεί για να εμπνεύσει.*
- 3. Να διατηρεί το όραμα του Σχεδίου μπροστά στα μάτια των ανθρώπων, γιατί “όπου δεν υπάρχει όραμα ο λαός αφανίζεται”.*
- 4. Να δρα σαν ένας ενδιάμεσος όμιλος ανάμεσα στην Ιεραρχία και στην ανθρωπότητα, λαμβάνοντας φως και δύναμη, και έπειτα χρησιμοποιώντας τα αμφότερα, κάτω από την έμπνευση της αγάπης, να οικοδομήσει τον αυριανό καινούργιο κόσμο.*
- 5. Να μοχθεί στους Ιχθείς, φωτιζόμενος από τον Ταύρο και να ανταποκρίνεται βαθμηδόν στην Υδροχοϊκή ώθηση που έρχεται από την Ιεραρχία.*

Αυτοί οι αντικειμενικοί σκοποί δεν είναι μόνο ατομικοί σκοποί, αλλά ο στόχος για ολόκληρο τον όμιλο. Όλοι όσοι ανταποκρίνονται στη ζωοδότρια δύναμη του Υδροχόου και στη φωτοδότρια δύναμη του Ταύρου μπορούν και θα εργαστούν στο Νέο Όμιλο Υπηρετών του Κόσμου, ακόμη και αν δεν έχουν αποκρυσταλλική γνώση και δεν άκουσαν ποτέ να αποκαλούν μ’ αυτό το όνομα τους συνεργάτες τους. Αυτό μην το λησμονείτε. ¹¹

Με αυτές τις σκέψεις, ας περάσουμε τώρα στον διαλογισμό μας.

1. Πραγματεία επί της Λευκής Μαγείας, σ. 323
2. Μαθητεία στη Νέα Εποχή Vol 11 σ. 15
3. <https://www.etymonline.com/search?q=hydra>
4. Μαθητεία στη Νέα Εποχή Vol 11. σ. 300
5. Πραγματεία επί της Λευκής Μαγείας σ. 58
6. Εσωτερική Αστρολογία σ. 203
7. Αυτόθι σ. 205
8. Γοητεία, Ένα Παγκόσμιο Πρόβλημα p. 3
9. Agni Yoga S. 262
10. Οι Ακτίνες και οι Μυήσεις σ. 639
11. Αυτόθι σ. 233